

Sygn. akt II K 927/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10-04-2017 roku

Sąd Rejonowy w Olsztynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Klimek,

Prokurator: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29-03-2017 roku sprawy

W. W. (1), s. J. i W. z domu O., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 września 2016 roku w miejscowości (...) na drodze publicznej w ruchu lądowym w gm. G. prowadził pojazd motorower marki (...) o nr rej (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikami I badanie 0,34 mg/dm³, II badanie 0,26 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 66§1 i 2 k.k., art. 67§1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego W. W. (1) warunkowo umarza na okres 3 (trzech) lat,

II. na podstawie art. 67§2 k.k. oddaje oskarżonego W. W. (1) pod dozór kuratora,

III. na podstawie art. 67§3k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 67§3k.k. w zw. z art. 43a §1k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,

V. na podstawie art. 67§3 k.k. w zw. z art. 72§1 pkt 5 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 927/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. W. (1) pracował jako trakowy w miejscowości N.. W dniu 10 września 2016 r. po pracy spożywał alkohol w postaci piwa. Około pół godziny później wsiadł na motorower marki (...) o nr rej. (...) i jechał do domu do miejscowości Ł.. Wyjeżdżał z polnej drogi na drogę (...). Wtedy nie ustąpił pierwszeństwa A. M. kierującej pojazdem

marki D. (...) o nr rej. (...), poruszającej się tą drogą w kierunku miejscowości P.. Pojazd marki D. uderzył w motorower oskarżonego. W pojeździe marki D. ujawniono następujące uszkodzenia: pęknięte opony kół przednich prawego i lewego, wgniecenia błotnika koła lewego przedniego i pojęcie zderzaka przedniego lewego, zerwanie mocowania i połamanie zderzaka koła prawego przedniego, zbity prawy przedni reflektor, połamany i pocięty błotnik oraz zderzak koła prawego przedniego.

(dowody: protokół oględzin k. 5, rozwiązanie umowy o pracę k. 38, wyjaśnienia oskarżonego k. 39v, k. 16v, zeznania świadka M. B. k. 8)

W. W. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z następującymi wynikami: I badanie przeprowadzone o godzinie 18:43 wykazało o, 34 mg/l, II badanie przeprowadzone o godzinie 18:49 wykazało o, 26 mg/l.

(dowody: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 3, świadectwo wzorcowania k. 4)

W. W. (1) jest osobą niekaraną.

(dowody: dane o karalności k. 34)

Oskarżony W. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 10 września wracał drogą polną z pracy z N. przez miejscowość W. do Ł.. Wypił jedno piwo, pół godziny przed tym jak wsiadł na skuter. Zaznaczył że wypił je już po pracy. Wyraził żal i skruchę z powodu swojego zachowania. (k. 16v) W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że jechał z pracy. Żona jego kolegi urodziła dziecko. Z tej okazji wypili dwa piwa. Następnie wsiadł na motorower i jechał do domu. Podał, że w miejscu zdarzenia rośnie wysoka kukurydza i nie zauważył jak wyjeżdżała kierowca samochodu marki D.. Wtedy też doszło do kolizji. Kierująca D. uderzyła w niego. Przyznał, że był po spożyciu alkoholu i była to jego wina. Oskarżony wyjaśnił, że jeżeli nie będzie mógł dojeżdżać do pracy to nikt go nie zatrudni. Po zdarzeniu stracił pracę. Pracodawca obiecał że ponownie go zatrudni, jeżeli będzie mógł przyjeżdżać na czas do pracy, a jest to nie możliwe bez motoroweru. Oskarżony podał, że znajduje się w trudniej sytuacji materialnej. Jest jedynym żywicielem rodziny. Ma na utrzymaniu niepełnosprawną córkę. Nie ma prawa jazdy i nigdy go nie posiadał. Jeździ motorowerem jedynie na podstawie dowodu. (k. 39v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy należy uznać za wiarygodne. Korespondują z zeznaniami świadka funkcjonariusza policji M. B.. Oskarżony podał ilość i rodzaj spożytego alkoholu, co znalazło potwierdzenie w wynikach badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Brak jest podstaw, aby zakwestionować wyjaśnienia oskarżonego co do ilości i okoliczności spożytego alkoholu. Oskarżony wskazując na swoją motywację podał bezkrytycznie, że myślał, że nic się nie stanie. Zwrócić należy jednak uwagę, iż powszechnie wiadomo, że alkohol powoduje obniżenie krytycyzmu w zakresie podejmowanych działań, oddziałuje także na zdolność obiektywnej oceny sytuacji. Oskarżony bezsprzecznie winien sobie zdawać sprawę z tego, że po spożyciu alkoholu w żadnych okolicznościach nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego. Niemniej jednak należało mieć na uwadze, iż oskarżony jechał drogą polną, o niewielkim natężeniu ruchu pojazdów. Szczerze podał, że zawsze wracając z pracy z N. do Ł. jeździ przez miejscowość W., z dala od drogi asfaltowej, ponieważ tamtędy droga jest krótsza.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie jego trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej. Nie były one w toku postępowania kwestionowane.

Nie budzą wątpliwości zeznania świadka M. B., funkcjonariusza policji dokonującego zatrzymania i kontroli oskarżonego. Jego relacja, w której wskazuje czas, miejsce i okoliczności zdarzenia koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego W. W. (1) oraz protokołami z przebiegu badania trzeźwości.

Analiza protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego prowadzi do wniosku, że czynność ta została przeprowadzona w sposób prawidłowy, sprawnym urządzeniem i z tych też względów Sąd uznał powyższy dowód za w pełni wiarygodny.

Sąd dał wiarę pozostałym zgromadzonym w sprawie dokumentom, w tym protokołowi oględzin, rozwiązaniu umowy o pracę, świadectwu wzorcowania, danych o karalności. Nie były one w toku postępowania kwestionowane.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Jednoznacznie zostało wykazane, iż w dniu 10 września 2016 r. w miejscowości (...) na drodze publicznej w ruchu lądowym w gm. G. prowadził pojazd motorower marki (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Nie nasuwa wątpliwości kwalifikacja prawna czynu jako występku z art. 178a § 1 kk.

Oskarżony kierował bowiem pojazdem mechanicznym, znajdując się w stanie nietrzeźwości opisanym w art. 115 § 16 ust. 1 kk (powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przez co wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w §1 art.178a k.k.

W ocenie Sądu, wina oskarżonego i społeczna szkodliwość zarzucanego mu czynu nie są znaczne. Oskarżony kierował motorowerem w późnych godzinach popołudniowych na polnej drodze, gdzie ruch pojazdów jest znikomy. Okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony szczerze przyznał się do winy, złożył zborne wyjaśnienia. Wyraził żal i skruchę. W. W. (1) jest osobą niekaraną. Nie wchodził w konflikt z prawem. Jego postawa i warunki osobiste wskazują, że nie jest on osobą zdemoralizowaną, wykazującą lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego. Przed zdarzeniem pracował jako T. w miejscowości N.. Po zdarzeniu rozwiązano z nim umowę o pracę, ponieważ nie mógł dojeżdżać na czas do pracy. Oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny. Ma niepełnosprawną córkę. Jego żona nie pracuje, zajmuje się niewidomą, chorą na przewlekłe zapalenie jelit córką.

W ocenie Sądu wskazane okoliczności przemawiają za uznaniem, iż zaistniałe zdarzenie miało w życiu oskarżonego charakter incydentalny. Samo wszczęcie postępowania, utrata zarobkowania w połączeniu z dotychczasowym nienagannym sposobem życia oskarżonego uzasadnia przyjęcie dodatniej prognozy co do przestrzegania przez niego w przyszłości porządku prawnego.

W świetle powyższych okoliczności, mając na uwadze poczynione powyżej rozważania, uznając iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości a postawa sprawcy dotychczas nie karanego, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują, iż zasadne było warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec W. W. (1). W ocenie Sądu całokształt podniesionych wyżej okoliczności uzasadnia stanowisko, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przestępstwa.

Sąd ustalił dla wymienionego okres próby w wymiarze 3 lat. Będzie on wystarczającym dla zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej wywiedzionej względem oskarżonego.

Umarzając warunkowo postępowanie karne, Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu. W celu zapewnienia stałego nadzoru nad realizacją nałożonego obowiązku, Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora.

Przy uwzględnieniu stopnia nietrzeźwości sprawcy, pory dnia oraz miejsca, w którym dopuścił się przypisanego mu czynu oraz wspomnianych wyżej okoliczności obciążających uznać należy, że nie zasługuje on na dalsze uczestniczenie w ruchu jako kierowca. Z opisanych wyżej okoliczności popełnionego przestępstwa, w szczególności rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa, okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa i jego stopień poczucia odpowiedzialności wynika, że prowadzenie pojazdu przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. (vide: wyrok SN z dnia 24 kwietnia 1982 r., V KRN 106/82, OSNPG 1982, nr 8, poz. 108)

W kontekście powyższego uznać należy, że zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony na okres 1 roku spełni swe cele prewencyjne. Wskazany okres wyeliminowania oskarżonego jako uczestnika ruchu drogowego pozwoli na eliminację wynikających z braku umiejętności właściwej oceny sytuacji drogowej. Niewątpliwie takie rozstrzygnięcie skomplikuje sytuację życiową oskarżonego. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, został on zwolniony z pracy, ponieważ nie mógł stawiać się w zakładzie pracy na odpowiednią godzinę. Brak możliwości korzystania z motoroweru z uwagi na miejsce zamieszkania uniemożliwia mu dojazd i podjęcie pracy.

W ocenie Sądu, w kontekście powyższych okoliczności, orzeczony w takiej wysokości zakaz, działając jako przestroga, skłoni sprawcę, po odzyskaniu uprawnień, do powstrzymania się od naruszania zasad bezpieczeństwa w komunikacji.

Sąd orzekł środek w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1 000 złotych. Uwzględniając trudną sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego orzeczona kwota świadczenia będzie stanowić wystarczającą dolegliwość i uświadomi oskarżonemu nieopłacalność i skutki naruszania porządku prawnego.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, uznając, że jego sytuacja materialna i możliwości zarobkowe uzasadniają zwolnienie od ich poniesienia.